

Každodenní neklid

Svetozár Barica

Autor	Vydavateľ	Licence	Vydání	Autor obálky
<u>Svetozár</u> <u>Barica</u>	<u>Greenie</u> <u>knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-</u> <u>ND</u>	<u>Prvé (2022)</u>	<u>Stanislav</u> <u>Hoferek</u>

Předmluva

Nebývá pravděpodobně zvykem, aby si autor uváděl svou

prvotinu sám. Činím tak s vírou, že budu alespoň částečně

pochopen, pokud se do čtení této útlé knížečky pustíte.

Každodenní neklid je rozdělen do dvou částí. V první části, pod

názvem Lásky, jde o intimní lyriku. Lásku k dívce, ženě, dceři, člověku...

Druhá část jsou úvahy, myšlenky, prostě filozofování. Obě části,

jak napovídá samotný název, jsou

*charakteristické jedním
krédem: neklidem, hledáním, touhou po
neustálém poznávání
jevů, věcí, lidí, vztahů, touhou předávat
získané zkušenosti,
obohatit druhé i sebe o nové pocity, dát se
všem, kteří o to
budou stát. Protože: Když už člověk je, tak...
Ale to bych jenom
opakoval moudrou myšlenku pana Wericha,
která je všeobecně
známa.*

SVETozár BARICA

**KAŽDODENNÍ
NEKLID**

Obsah

Každodenní neklid.....	1
Předmluva.....	3
Poznání.....	8
Motto.....	9
Lásky.....	10
Pojď.....	11
Zimní.....	12
Hledání.....	13
Každodenní neklid.....	14
Závratě snění.....	16
Svěžest.....	17
Touha.....	18
Nádoba.....	20
Otázka.....	21
Citová sebevýchova.....	22
Válíš.....	23
Blues pro dva.....	25
Představa.....	27
Úschovna starých lásek.....	28
Nedorozumění.....	29
Soví okno.....	30
Beze slov.....	31
Vztahy.....	32
Hlas.....	34
Vyznání.....	35
Ty a já.....	36
Hobby.....	40
Erotika.....	41
Chci víc.....	42
Slavnosti ducha.....	43
Hra.....	44
Neznámá.....	45
Malá noční hudba.....	47
Něžnosti.....	49
Hrdá samota.....	50

V bistru.....	52
Filozofování.....	53
Zamyšlení.....	54
Dotek.....	55
Tvůj problém.....	56
Potrat.....	58
Nevidomý básník.....	60
Odpustky.....	62
Podobenství o milosrdném samaritánu.....	63
Dluhy.....	64
Ohlédnutí.....	67

Poznání

*Když svírám hlavu v horkých dlaních,
jak na videu běží minulý můj dech.*

*Prost naivních už tužeb marných,
poznávám pravdu, nepomůže vzdech.*

*Dnes, plný elánu a vroucí krve,
stojím kajícně tu před tebou,
srdce ti nesu na dlani jak prve,
mé cesty více jinam nevedou.*

Motto

*Není pět
nebo šest divů světa,
ale jeden:
láska.*

Jacques Prévert

Lásky

Pojď

Říkají:

Jsi cvok.

Co blbneš?

Máš to zapotřebí?

Oni nevědí!

Chci žít.

Žít pro lidi –

žít pro tebe,

pro naše děti.

Rozumíš?

Tak podej mi ruku -

a pojd'.

Zimní

*Bláznivé rozdováděné vločky
bílí naše siluety.*

*Blížíme se k sobě
masami předsvátečního shonu.*

*V koutku paměti lovíme obraz
toho druhého - s obavou,
abychom se neminuli.*

Ale to se nestane.

*Bláznivé rozdováděné vločky
kráší tvé řasy.*

*Už se nemůžeme minout -
stojíme proti sobě
a na nevyslovenou otázku
známe stejnou odpověď.*

Hledání

Tonu -

v hlubokých jezírkách

tvých očí

Křičím -

v neutichající rozkoši

tvé dobroty

Hledám -

v každodenním neklidu

tvůj obraz.

Splácím -

rovněž tak dluhy

svému svědomí a štěstí?

Každodenní neklid

Brázdím nekonečné oceány tvých myšlenek.

Lovím v nich perly svého budoucna.

Omlouvám se ti za to,

ale ty jenom mávneš rukou.

Spílám neočekávané bouři,

která hodila mou skořápku na mělčinu.

Příští odliv obnaží mé úlovky,

ale ty se jenom usměješ.

Úspěšný třicátník by už měl znát svůj záliv,

ale copak to v tvých bouřlivých vodách jde?

A vůbec -

vím, zda jej chci

Znovu napínám plachty poznání,

tentokrát už jasným směrem,

*ve zpěněném příboji tvého těla
však ztrácím orientaci.*

Začínám chápat tvůj úmysl.

Ale to se přece nedělá!

Dál budu lovit perly...

*Snad někdy najdu i svůj záliv
v tvých vodách...*

Závratě snění

*Od ničeho k ničemu
pobíhají mé upoceně sny.*

*Poznávám lásku -
neznajíc tebe?*

*Mé závratě pocházejí
ze zvrhlého snění -
primitiva,*

hledajícího jenom požitky.

*Poznávajíc tebe,
objevuji nové hodnoty,
promítající se i do snů.*

Krásné závratě snění...

Svěžest

Spějeme spolu

k vrcholu

opíjeni

nektarem touhy

Svou svěžestí

nabízíš

nekonečné prostory

rozkoše

rušící

pojmem času

S tebou

cítím se být

čistší

Touha

*s očima dokořán
snil jsem jeden sen...
Nebo to nebyl sen?
Snad doopravdy jsem
opájel se vůní
vlasů tvých?
Bylo to dávno,
nebo včera,
co líbal jsem
tvé zasněné oči,
tvé vlahé rty?
Ó -
jak silná
je má touha -*

*žiť tento
sen -
nesen!*

Nádo

*Stojí opodál -
prázdná.*

*(Čeká,
kdo ji naplní.)*

*Naplnil jsem -
praskla.*

*Vyspravil jsem -
odešla.*

Vrátí se?

Odpověď nepřichází.

Otázka

Noc

Tmavá noc

Dráždivá

Vzrušující

Naše těla splynula -

A co dál?

Citová sebevýchova

Přicházíš z lákavého neznáma

Kopíruji tvé šlépěje

Naboso -

Rozpalujíc své představy

Fatamorgána smyslů

Pokus o dotek a -

Hmatám do prázdna

Přesto vím

Existuješ

Cítím tvůj dech

Plachý obdiv

Který si nezasloužím

Co však s děsivou samotou?

Válíš

Dcero, ty válíš!

*Kde ses to vůbec naučila
za těch pár měsíců?*

*Potichu,
abych nerušil tvůj spánek,
hlídal jsem vedle...*

*Kudy přišlo to nadání
získat si každého?*

*Jsi okouzlující.
prostě - válíš.*

Blues pro dva

S ránem,

Kreslícím báječný den,

odmítám starou skořápku.

Sundávám lupínky z tvých víček,

kradu maliny z tvých rtů,

stírám pyl z tvých broskví,

buším na vrátka tvých představ...

Vrstvení slibů pokání

nemá žádný smysl.

svlíknuté myšlenky

stejně prozrazují

klokotání mého já.

Miluji tě,

mám tě,

*jsem šťasten,
proto si zpívám
tohle naše blues.*

Představa

Volám ti:

Haló! Metafora?

*(Vždyť já vlastně neznám
ani tvoje jméno.)*

Sedíš někde v koutku?

Nebo hrdě vypínáš prsa?

Slyšíš mě dobře?

Rozumíš,

co ti říkám?

Dost otázek.

Jsi jenom představa.

A na tu se těžko

hledá metafora.

Úschovna starých lásek

Mám v koutku paměti

malinkou světničku.

Říkám jí

úschovna starých lásek.

Na to hezké

se přece nezapomíná.

Co já vím,

třeba jednou napíšu paměti.

Nedorozumění

*Hlásíš svůj příchod
a čas příští zvoní na poplach...*

*Čekal jsem tvůj návrat,
ale bez té pompéznosti.*

Jsi úplně jinačí.

*Proč jsem vlastně čekal,
že se vrátí to naivní mládě?*

Čas příští napoví.

Soví okno

*Mlčíš své představy
přesvědčena o marnosti,
svázaná zbytečnou obavou.
Z nepoznaného milování
ti naskakuje husí kůže
a pouze pláčeš do polštáře
svou touhu -
Proč nehledáš soví okno,
kterým se odlétá za poznáním?*

Beze slov

*Ještě jeden pohled,
náznak úsměvu,
hloubka zamýšlení se -
hledání cesty
jednoho k druhému.*

Vždyť víš...

*Já toužím,
stejně jako ty,
potkat se -
ne jenom v představách
a najít stejnou řeč.*

Vztahy

*Rozmělněné ticho
vibruje v prostoru
Bez hlesu
přijímám jeho ozvěnu
pátrajíc po původu
Má snaha
je nepřímo úměrná
tvé vzdálenosti
od průsečíku chtění
Nestejná polarita
je předpokladem
přibližování se
Čas prolomí bariéry
nechtěného*

*Setkáme se
svlíknuti z kůže všednosti
uprostřed milování*

Hlas

Hlas jenž vábí

Hlas jenž hladí

Hlas jenž miluji

Hlas do příště

Vyznání

*Naladěn na frekvenci
dvou Mega Srdcí,
nasávám vůni tvého těla
v očekávání něčeho úžasného.*

*Schoulena v koutku,
křehké nerozhodnosti,
chvějícím se tělem
prosíš o důkaz lásky.*

*Prostoupeni žářem chtění
mísíme jazyky slůvka vyznání,
dáváme průchod rozkoši
v nekonečném milování.*

Ty a já

(Báseň – Rozhovor)

*Miluji -
tedy jsem.*

Ty: ...jsem na rozpacích.

Ty jsi mi lhal?

Já: Nelhal.

*Ukaž mi hranici
mezi přátelstvím a láskou.*

Ty: Nějaká existuje.

*Já: Pomyslná –
když oba chtějí totéž...*

Ty: Tak.

*Já: ...opravdové přátelství
přerůstá v lásku.*

*Pomalu,
ze dne na den
a najednou -
už jeden bez druhého
nemůže být.*

Ty: A co okolí?

*Já: Ať si říká co chce!
Když pozná,
že nemá pravdu,
zmlkne.*

Ty: Já žasnu!

*Štípání mě -
to se mi snad jenom zdá!
Jak si to představuješ dál?*

Já: Dál...

Chci žít pro tebe.

A s tebou.

Pro tvůj klidný spánek.

Pro tvůj šťastný úsměv,

pro tvé krásné oči.

S tebou -

pro naše dobro,

pro dobro všech,

kteří o to budou stát.

Dál...

Ty: Už vím -

bude záležet

na nás obou,

zda zůstaneme

ty a já.

Krásněji zní:

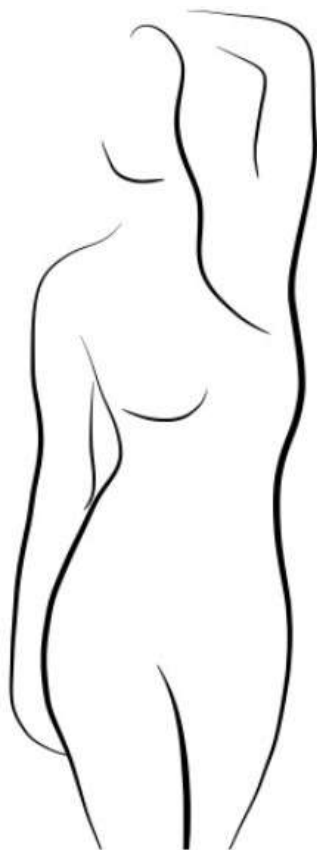
My...

Hobby

Sex

Na ex

x-

Erotika

Známí nás pomlouvají

Nebyli jsme totiž ještě

na erotickém filmu

Emanuela

Maloměšťáci!

Existuje něco hezčího

než erotický večírek

nás dvou!

Chci víc

*Jste moc hezká,
velice přitažlivá.*

*I když v tomto okamžení
čtu ve vašich očích rozpaky.*

*Snad neřekl jsem nic
nepatřičného -*

Vím, že jste -

Prostě – jste to vy -

a já chci víc

než čekat:

Chci dávat,

chci se dát.

Slavnosti ducha

Ta hudba tě povznáší.

Miluješ jsoucno,

proto se nabízíš.

Celá – bez zábran.

Je to časování

lidských dimenzí.

- Pro koho? ...

Procitneš

ve stanici

"Inferno"

Hra

Slibuješ hory – doly...

nabízím sebe.

Hraješ svou roli...

Jsi mé nebe.

Čekáš na zázrak,,.

Čekám tebe.

Sníš své story...

Myslím na tebe.

Křičíš rozkoší.

Pláču touhou.

Hra na lásku.

Neznámá

Záblesk úsměvu.

Dál nic.

Jen pokrčení ramen.

Přec,

není to dlouho.

Vytesal jsem si tě

do paměti,

znám všechna

tvá tajemství,

každíčký kousek

tvého těla.

Opíjel jsem se září

tvých očí.

Mlčel jsem náruživostí

tvých polibků.

Ztrácel jsem vědomí

sladkostí tvého klínu.

Tak si vzpomeň!

Malá noční hudba

*V podkrovním pokojíčku
tiše zní Mozart.*

*Chvějeme se,
blízkostí onoho okamžiku.*

Jsi moje.

Jsem tvůj.

Něžnosti

Hladím ti ruku...

Jsi tak plachá.

*Nevíš, jak ukryt
vše prozrazující pohled.*

*Necouvej,
pošeptám ti jenom
něco hezkého.*

*Tak neboj,
budu tě líbat,
budu tě milovat.*

*Něžně,
jak něžná je tvá
láska.*

Hrdá samota

Poslední polibek.

Poslední zamávání.

Vzdech.

Já věděl,

že odcházíme.

Nadlouho.

Nereptal jsem -

Rád čtu tvé dopisy.

Chodí stále řidčeji.

Plné výčitek.

Nereptám -

Až se budeš vracet,

neklepej.

Je odemčeno.

V bistru

Lžička čeřící kávu

Pohled do rozbřesku

Tvůj úsměv

Vzpomínka na tuto noc

Najednou nervozita

Spěch

Tvé letadlo nečeká

Filozofování

Zamyšlení

*Ze střípků myšlenek
sestavuji si - mozaiku
člověka...*

Asi špatně.

Zůstávají mezery.

Tak se ptám:

Člověče - kdo jsi?

Asi špatně.

Jen ozvěna mi odpovídá:

...kdo jsi?

...kdo jsi?

Dotek

*Chladný pohled nezájmu -
ničící napřed jakýkoliv pokus
kontaktu*

*Mlčící stín lhostejnosti -
bránící alespoň náznaku
úsměvu*

*Krvácející vřed samoty -
nutící k nesmělým počátkům
úvah*

*První dotek člověčenství -
dávající teplo novému vztahu*

Tvůj problém

*Prodírám se mlhou smogu,
nasáklý kyselým deštěm.*

*Zpovzdálí- znechucen,
nevěřičně sleduji*

šokující kreace

diletanta -

primitivně vydávajícího problém

ekologie naší planety

za nemístné pomluvy.

S chutí bych mu nacpal

do chřtánu

blátičko nacucané naftou,

nebo rybu,

plující břichem vzhůru,

opilou splašky civilizace.

Ale to se nesluší.

Tak křičím:

Vzpamatuj se člověče -

to je přece

tvůj problém!

Potrat

*Křičíš v euforii,
okamžiku oplodnění -
Zárodek nového života.
Bezmezně věříš...*

*Poznání zkrápí dlažbu.
Jsi to ještě ty?
Zbytečné šlápnutí vedle.
Za nové nutno obětí.*

Nevidomý básník

Przním své myšlenky.

Co mé zásady?

Bláhové vize snílka.

Jsem skutečně slepý?

Hledám výmluvy.

Iluze tají i v mrazu.

Bojuji svou soukromou válku.

Nevidomý básník.

Odpustky

*Bloudíš v labyrintu myšlenek.
Vyvoláváním démonů zloby
ztrácíš schopnost úvahy,
stíráš poslední linky dorozumění.*

*Nepleť se,
prodavači odpustků dávno vymřeli.
Snad bůh ti odpustí -
Ale co dál?*

*Projdi po rampě člověčenství
a objevíš lepší svět.*

Podobenství o milosrdném samaritánu

*Diagnóza -
malomocenství ducha.*

*Opadávají ze mě
prohnilé myšlenky,
zápach absurdity.*

*Odsouzen na periferii vědomí,
sbírám drobty poznání.*

*S úsměvem odchod do beznaděje.
City jsou přežitkem...*

Dluhy

Dostal jsem úvěr.

Na bytí.

Od té chvíle

dlužím:

poděkování,

protože nevím -

bylo to správné?

Víru,

v něco,

co neexistuje.

Víru,

ve všechno,

co existuje.

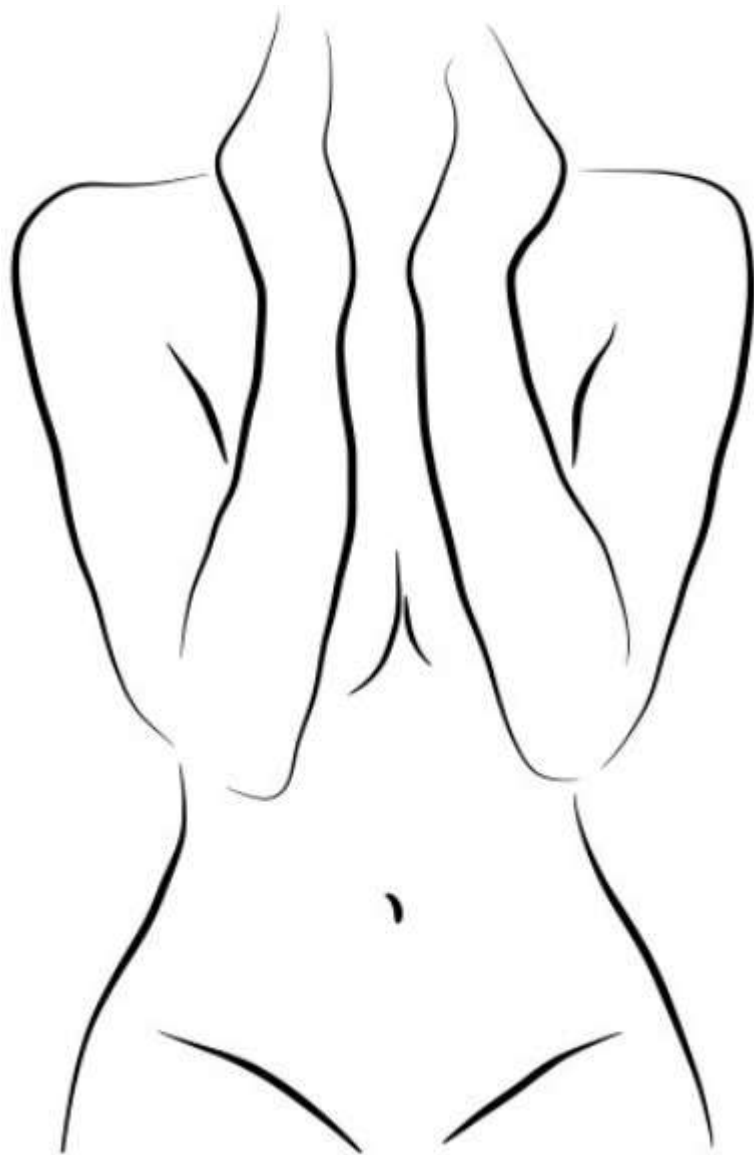
Slib,

*že si nekousnu,
z jablka poznání,
protože poznání
je rozkoší.*

*Poznání
že nejsem ničím,
protože jsem k němu
nedospěl.*

*A lásku,
protože ji lze splatit
zase jenom láskou.*

*Ale já nevím,
dokážu to?*

Ohlédnutí

Že má být krátké?

*Když já napáchal tolik
hlouposti!*

Ale prosím:

*Ohlédnul jsem se -
a pochopil.*